

Arrest

nr. 289 049 van 17 mei 2023

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 maart 2023.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“ 1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit Bardiya, zijn profiel als analfabeet, zijn familiaal netwerk en de gebeurtenissen die tot zijn vertrek hebben geleid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest nr. X van 24 november 2021.

In het kader van zijn huidig verzoek herhaalt verzoeker dat hij Irak verliet ten tijde van IS en hij geen contact meer heeft met zijn familie. Hij haalt tevens de aanwezigheid aan van al-Hashd al-Shaabi. Verder verwijst hij naar zijn precaire levensomstandigheden in België. Verzoeker legt geen documenten neer ter staving van zijn huidig volgend verzoek.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat (i) verzoeker geen nieuwe medische of psychische attesten neerlegt die de vorige beoordeling van zijn bijzondere procedurele noden kunnen wijzigen, (ii) het louter volharden van zijn voorgaande verklaringen niets wijzigt aan het feit dat deze beweringen ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek, (iii) zijn stelling geen onderdak te zullen hebben in Irak niet kan worden aangenomen vermits reeds in het verleden is gebleken dat verzoeker geen zicht heeft geboden op zijn herkomst en zijn familiaal netwerk alsook zijn contacten in Irak, (iv) verzoeker geen persoonlijke problemen kende met de militie al-Hashd al Shaabi waardoor een loutere verwijzing naar de aanwezigheid van deze militie in Irak niet volstaat, en (v) verzoekers leefsituatie in België irrelevant is in het kader van de procedure internationale bescherming.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die de verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt hij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoeker stelt dat hij uiterst kwetsbaar is en citeert een neuropsychologisch rapport van 15 oktober 2021, opgesteld door J. N.. Waar dit rapport volgens hem een nieuw element vormt in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet "aangezien op basis daarvan a posteriori kan worden vastgesteld dat verzoeker niet geschikt was om een gehoor te ondergaan zoals dat bij zijn eerste asielaanvraag heeft plaatsgevonden", kan hij allerminst worden gevolgd nu verzoeker voormeld rapport reeds heeft bijgebracht tijdens zijn beroepsprocedure in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek. De Raad oordeelde toen in zijn arrest nr. 264 211 van 24 november 2021 dat uit de door verzoeker bijgebrachte attesten niet op te maken viel dat "verzoekers psychische problematiek hem verhindert om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen inzake de reden(en) van zijn verzoek om internationale bescherming. De psycho-medische stukken geven bijgevolg geen nuttige en dienstige verklaring of verschoning voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat geen geloof kan worden

gehecht aan verzoekers verklaringen aangaande zijn profiel, familiale situatie, verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak en – hiermee samenhangend – vertrekmotieven.”

Zijn psycho-medische problematiek werd derhalve reeds in rekening gebracht. Heden liggen geen nieuwe psychologische attesten voor. Bijgevolg oordeelt de commissaris-generaal terecht dat de vorige beoordeling onverkort blijft gelden en dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd worden en dat hij in de gegeven omstandigheden kan voldoen aan zijn verplichtingen.

8. Verzoeker houdt voorts vol dat hij analfabeet is en geen opleiding heeft genoten, doch zijn voorgehouden profiel en analfabetisme werden reeds in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek ongeloofwaardig bevonden. Hij brengt geen concrete elementen bij die hier een ander licht op werpen. Tegen de overige motieven van de bestreden beslissing voert verzoeker geen concreet verweer.

9. Verzoeker maakt nog steeds niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Bardiya, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Irak kan hier geen afbreuk aan doen. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

10. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 april 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1515 legt de eed af en tolkt Badini.

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

De verzoekende partij benadrukt haar psychische en medische situatie. Ze meent dat haar neuropsychiatrisch attest aantoont dat alle verklaringen in een ander daglicht moeten bekeken worden.

Aldus moeten de conclusies uit het 1ste verzoek om internationale bescherming genuanceerd worden. De verzoekende partij geeft zelf aan dat ze als vluchteling wil erkend worden, dat ze een behandeling nodig heeft en in Irak niet kan leven. Ze geeft aan dat ze ernstig ziek is en dat het niet goed gaat met haar. Bovendien kent ze in Irak veel mensen.”

Waar de verzoekende partij stelt dat het neuropsychiatrisch attest van 15 oktober 2021 aantoont dat alle verklaringen in een ander licht moeten bekeken worden en dat de conclusies met betrekking tot haar eerste beschermingsverzoek moeten genuanceerd worden, wijst de Raad erop dat in de beschikking van 28 februari 2023 uitdrukkelijk werd gemotiveerd omtrent voormeld attest. Ter terechtzitting gaat de verzoekende partij op geen enkel motief van de beschikking in, en laat ze ook na om een nieuw medisch attest bij te brengen. Aldus slaagt de verzoekende partij er niet in om hetgeen hierover concreet wordt vastgesteld in de beschikking van 28 februari 2023 in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft haar medische problemen blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51; HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32) dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij voert niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de autoriteiten in Irak haar op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS